

gribe ind i det offentlige Liv, og Mejerierne ere jo komne op i de sidste Aar, altsaa i den Tid, da man i det hele taget har beskæftiget sig indgaaende med Søndagslovgivningsvirksomhed her paa Rigsdagen. Forslagsstillerne have da ment, at det vilde være det rigtigste at undtage disse to Virksomheder fra Forbudet i første Stykke, og vi tro da ogsaa, at det er i alle Henseender det rigtigste, naar man vil stille disse to Virksomheder, Dagbladenes Trykning og Mejeriernes Drift, saaledes som det her foreslaas.

§ 6 er egentlig ligelydende med den gældende Lovgivning; det er kun to Paragraffer, der her ere slaaede sammen til een. Noget lignende gælder for § 7, men man har her kun indsat et enkelt Ord „Idrætsøvelser“, idet man mener, at Idrætsøvelser, selv om de ikke sigte til Fædrelandets Forsvar, ogsaa skulle have Lov til at trives. Men der er med Hensyn til denne Paragraf een Ting at bemærke, nemlig det, at vi her have sagt, at Justisministeren skal kunne give faste Theatre Lov til at begynde deres Søndagseftermiddagsforestillinger Kl. 2. Nu maa det først ske efter Kl. 4. Naar vi her have foreslaaet Kl. 2, er det, fordi vi have haft for Øje, at Tiden er vel indskrænket, naar man først skal kunne begynde Kl. 4, til at der kan udføres større Stykker paa de faste Theatre, og fordi man har ment, at det ikke i nogen Henseende kunde gribe forstyrrende ind over for Gudstjenesten, der saa mange Steder, baade her i København og andre Steder, finder Sted efter Kl. 4. Man har derfor ment det rigtigst her at sige Kl. 2. Saadanne Forestillinger gives jo vel særlig af Hensyn til et bestemt Publikum, og da dette Publikum jo nok kunde ønske ogsaa at se større Stykker, og da Tiden dertil nu er for kort, har man foreslaaet Kl. 2, hvorved der vil gives længere Tid. — Saa er der §§ 8, 9, 10, 11 og 12, der egentlig ere ligelydende med den gældende Helligdagslovgivnings Bestemmelser. — Med Hensyn til § 12 skal jeg bemærke, at Forslagsstillerne tidligere have foreslaaet, at Grundlovsdagen skulde være Fridag hele Dagen, men der rejste sig i Fjor i Udvalget en hel Del Betænkelighed derved ogsaa af den Grund, at der jo egentlig ikke — især ude paa Landet — er Mangel paa Fridage, og man har derfor ment, at det var rigtigst at blive ved det gamle med Fridag efter Kl. 12. — I § 13 har man foreslaaet, at Varers Ombringelse i lette Vogne omkring til Kunder eller Udsalgssteder kun maa finde Sted til Kl. 10 For-

middag. Efter den nugældende Lov er det jo saaledes, at det maa finde Sted hele Dagen, men man har for det første ment, at det ingen Nytte var til at fastholde en saadan Bestemmelse, og for det andet er man gaaet ud fra, at denne Ombringelse af Varer meget let kan være endt til Kl. 10, saa at der ingen Anledning var til ikke ogsaa at give disse Mennesker, som ere beskæftigede paa disse Omraader, Fridag fra dette Klokkeslet.

I § 13, næstsidste Stykke, findes en ny Bestemmelse, hvorefter Arbejdskørsel med statsligt eller kommunalt Formaal er tilladt til enhver Tid paa Helligdage. Det er ogsaa et af de Forslag, som ere komne ind af Hensyn til de forandrede Forhold paa forskellige Omraader. Det blev nemlig oplyst i Udvalget i Fjor, at det ikke var usandsynligt, at man her i København blev nødt til ogsaa at foretage Renovationkørsel paa Helligdage. Den Omstændighed, at København mere og mere bliver til en Storby, vil maaske en Gang komme til at nødvendiggøre saadan Kørsel om Helligdage, og det mentes da fra sagkyndig Side, at det vilde være det rigtigste allerede nu, da vi have en Helligdagslov til Behandling, at sætte dette ind deri. Man mener, at Kommunalbestyrelsen skal kunne gøre Indstilling om denne Arbejdskørsel, for saa vidt det findes nødvendigt. Det samme er Tilfældet med det sidste Stykke i samme Paragraf. Her har man ogsaa ment, at det kunde være rigtigst at tillade Undtagelser fra Lovens Regler, idet man foreslaar, at Kommunalbestyrelsen, naar den finder det hensigtsmæssigt, kan henstille, at der gøres Undtagelser vedrørende Fangst og Salg af samt Kørsel med Fisk. Det blev oplyst i Udvalget i Fjor, at vi have Fiskepladser, hvor der er stort Fiskeri og Transport og Udførsel af Fisk, og at det ligefrem vilde være hemmende for denne Trafik, hvis man ikke traf en saadan Bestemmelse, at det nogenlunde kom til at ligge i Kommunalbestyrelsernes Hænder, eller i hvert Fald Kommunalbestyrelsen kunde gøre Indstilling om, at denne Transport, Fangst og Salg af Fisk ikke maatte træffe Hindringer paa Helligdage. — § 14 er ny. Meningen med den er, at man ogsaa skulde kunne give de Folk, der arbejde paa Kontorer og forskellige andre Pladser, Folk, som ellers ikke rammes af dette Lovforslag, en lignende Frihed, som det er Hensigten at give dem, der falde ind under Lovforslagets øvrige Bestemmelser. — Endelig skal jeg nævne, at der i § 15 er sket den For-